

Йәшәү мәғәнәһе — халыҡка хеҙмәт итеү

Әлшәй районы хакимиәте башлығы урынбағары Закуан Зөфәр улы Әхмәтовтың кабинетында һөйләшеп ултырабыҙ. Әммә һөйләшергә форсат юк, ишек яғы тынмай, халыҡ уның менән һөйләшергә, зар-хәсрәтен еткерергә сиратка баһкан. Олоғына апай инде лә: “Закуан энем, һыйыр тотам, һөт-катыкһыҙ йәшәп булмай бит, байтак кына вак малдарым бар. Бесәнем нақыһ, күрше ауылдан һатып алғайным, шуны килтерергә машина таба алмайым. Ярҙам итә алмаһығыҙмы?” Закуан Зөфәр улы шунда ук ауыл хакимиәте башлығына шылтыратып, мәсьәләне хәл итте. “Инәй, — тине ул, — бесәнең иртәгә үк килер, бушатырға берәй кеше әҙерләп куй”. Апай оло кәнәғәтлек менән, рәхмәт әйтеп сығып китте.

Икенсе берәү: “Закуан кусты, пенсиям етмәй, өҫтәргә ярҙам итегеҙ әле”, — тигән һорау менән мөрәжәғәт итте. “Ағай, — тине ул, — кулымдан килһә, бөгөн үк өҫтәр инем, әммә пенсия мәсьәләһен без хәл итә алмайбыҙ. Күнелегеҙгә ауыр алмағыҙ, һорауығыҙҙы кәнәғәтләндерә алмайым, ғәфү итегеҙ”. “Балам быйыл юғары укыу йортона укырға ингәйне, дөйөм ятактан урын бирмәгәндәр. Һезгә ышанып килдем инде”, — тип Әхмәтовка бакты. Закуан Зөфәр улы шунда ук ректор менән һөйләшеп, мәсьәләне ыңғай хәл итте. Ошонда мин хакимиәт башлығы урынбағары менән халыҡ араһындағы әскерһез бәйләнеште, асыктан-асык һөйләшеүҙе, бер-береңә булған ышанысты йөрәк түренә һалып куйҙым. “Әсендәге — тышында”, — ти халыҡ. Закуан Әхмәтовка тап ошо сифат хас: йәшереп тормай, сер итеп калдырмай, мәсьәләне уртаға

Закуан Әхмәтов

һалып хәл итә. Шундай халыксан булыуының серен асыклау өсөн мин ирекһеззән уның үткән тормошон барлап сығырға булдым.

Башкорт дәүләт университетын тамамлагас, ул укытыусы, тәрбиәсе, мәктәп директоры, ауыл Советы башкарма комитеты рәйесе һәм башка вазифаларзы башкарған. Мин “Башкортостан укытыусыһы” журналының баш мөхәррире булып эшләгәндә, 1990 йылдарза Башкорт АССР-ы Халык мәғарифы министрлығынан, Әлшәй районы Кыпсаҡ-Асқар мәктәбәндә бик уңған һәм һәләтле директор эшләй, тип, уның тәҗрибәһен өйрәнәп кайтырға тәқдим ителә. Башкортостан укытыусыларының белемен камиллаштырыу институты директоры Рәфкәт Абдуллин менән электричкаға ултырып, ошо мәктәпкә юлландык. “Май сүлмәге тышынан билдәле”, — ти халык, беззе матур итеп йыйыштырылған, бағылған мәктәп ихатаһы каршы алды. Кабинеттарзы карап сықтык, укытыусылар коллективы менән осрашып фекер алыштык. Һәр укытыусы мәғарифты якшы аңлаган, һәләтле ойоштороусы Зақуан Зөфәр улын мәктәп директоры итеп тәғәйенләгәнә өсөн мәғариф бүлегәнә зур рәхмәттәр әйтте. Артабан директор үзенәң йәшәгән йортон күреп сығырға тәқдим итте безгә. Директорзың йәшәү шарттары менән танышыу беззең өсөн дә әһәмиәткә әйә ине, сөнки шуға карап фекер йөрөтөргә мөмкин.

Өйзә йылғыр ғына ханым йүгерә-атлай аш-сәй әзерләп йөрөй. Уның йөзө миңә бик таныш һымак күренә. Мин Өфөнән Ейәнсура районы Сәғит ауылына ял итергә кайтһам, кистәрен кулыма гармун алып уйнап ултыра торғайным. Бейеү көйө уйнаһам, ауылдың 9—10 йәшлек кыззлары тузан боркотоп бейәп китә торғайнылар. Шулар араһында ошо кыз таныш булған һымак ине. Уңайһыз булһа ла, һорай куйзым; “Һеззәң атайығыз Қыуатов һизиәт, әсәйегез Йылкыбаева Мәскүзә түгелме?” Ул йылмайып: “Нәк шулар”, — тип яуап бирзе. Уның ата-әсәһе менән без бергә уйнап, колхозда эшләп үстек. Долорес тирә-якта дан тотқан Қыуатовтар нәселенән булып сықты. Ул Зақуан Әхмәтов менән бергә 1978 йылда Башкорт дәүләт университетын тамамлаган. Долоресты Ейәнсура районының Яңыбай ауылына, ә Зақуанды Әлшәй районына эшкә ебәргәндәр. Улар укыған сакта ук мөхәббәт утында яна башлайзар. Зақуан хатта район үзәгенән 120 сакрым алыслыкта ятқан Яңыбай ауылына бер нисә тапқыр атлы-йәйәүле барып кайта. Дуҫ-иштәре, студенттар, быларзың яқын мөнәсәбәттәрен күреп: “Таһир менән Зөһрә лә бер-берәһенә шундай ғашик тотмағандарзыр, моғайын”, — тип әйтә торған булғандар. Улар былай йәшәй алмағандарын тамам аңлайзар һәм ғәилә короп ебәрәләр. Мөхәббәт емеше булып ике улдары — Илһам менән Артур донъяға килә. Бер барғанымда Артур: “Олатай, әйзә Димгә барып балык кармаклап кайтайык”, — тигән тәқдим яһаны. Баланың тәқдимен кире қағыу килешмәс ине — икебез ике кармак тотоп киттек Дим йылғаһына. Кармактарзы йылғаға ырғытыуыбыз булды, Артурзың калкыуысы һыу эсенә батып китте. Мин: “Тарт!” — тип кыскырып ебәрзәм. Йүгереп барһам, арыу ғына сабак кырсында һикергеләп-тулап ята ине. Башкаса

бер балык та капманы. Бала шатлығынан ни эшлэргә белмәй, балыкты тазартты ла әсәһенән табала курып биреүен үтенде. “Олатай, әйзә балык ашарға”, — тип мине сақыра башланы. Мин семтеп каптым да: “Иртәгә күп тоткас, шунда ашарбыз”, — тигән булдым. Ул, балыкты ашағас, хатта бармактарын ялап куйзы. Уға карап тороу за бер шатлык ине.

Әле шул малайзар Өфө калаһында йәшәйзәр, үззәренәң гаиләләре, балалары бар...

Оста ойштороусы, һәләтле педагог Закуан Әхмәтовты район етәксеһе Фәнил Вилданов сақырып ала ла район мәғариф бүлеген етәкләү бурысын ышанып тапшыра. 1995 йылда Закуан Зөфәр улы оло дәрт менән яуаплы вазифаны башкарырға тотона. Ул мәғариф өлкәһендәгә эштәрзәң күп булуын якшы аңлай ине. Тап ул эшләгән вақытта Өфө калаһында “Матур мәктәп” халык-ара конференцияһы үтте, төрлө темаларға күргәзмәләр ойшторолдо. Унда Әлшәй районынан да мәктәптәр катнашты һәм улар юғары баһаға лайык булды. Артабан район мәктәптәре күп ерзәрзә “Матур мәктәп” халык-ара конкурсында әүзем катнашты, призы урындар яуланы.

Ә мәғариф бүлеге етәксеһе Рәсәйзә һәм сит илдәрзә был конкурстың почетлы кунағы булды. “Кунак ашы — кара каршы”, — ти халык. 1998—1999 йылдарзә Әлшәй районы мәктәптәре базаһында “Матур мәктәп” хәрәкәтендә катнашыусыларзың халык-ара конференцияһы булып үтте. Унда төрлө тарафтарзән вәкилдәр катнашты. Тәжрибә уртаклашыу докладтары менән район етәксеһе Фәнил Вилданов, мәғариф бүлеге мөдире Закуан Әхмәтов сығыш яһанылар. Кунактар оло кәнәғәтлек менән, тәжрибә алып таралдылар, хатта район вәкилдәренә истәлекле бүләктәр тапшырзылар. Һуңынан матбуғатта “Әлшәй тәжрибәһе” исеме астында зур мәкәлә донъя

Закуан Әхмәтов (өсөнсә рәттә һулдан икенсе) “Матур мәктәп” халык-ара конкурсында катнашыусылар менән. Севастополь калаһы, 2000 йылдың сентябре

күрзе. Закуан Әхмәтов Башкортостан Мәғариф министрлығы коллегияһы ағзаһы ла булып торзо.

1999 йылда Әлшәй районында республиканың беренсе президенты Мортаза Рәхимов катнашлығында мәғариф хезмәткәрҙәре кәңәшмәһе үткәрелде. Унда хөкүмәт етәкселәре, район һәм кала хакимиәте башлыҡтары, уларҙың урынбаҫарҙары, юғары укыу йорттары ректорҙары, мәғариф бүлектәре начальниктары, күренекле ғалимдар, йәмғәтселек вәкилдәре катнашты.

Кәңәшмәгә әҙерлек осоронда миңә Закуан Әхмәтов менән тоташ районды гизеп сығырға тура килде. Мин уның ойштороу һәләтенә, колхоз-совхоз, мәктәп етәкселәре менән уртаҡ тел таба белеүенә, аралашыу оҫталығына, мәсьәләләрҙе шунда ук хәл итеп китеүенә һоҡланып карап торҙом.

Кәңәшмә юғары кимәлдә үтте. Һуңынан төрлө райондарҙан, калаларҙан делегациялар килеп, тәҫрибә өйрөнөп, үзҙәрендә файзалана башланғандар. Әлшәй тәҫрибәһе уртаҡ хазинаға әйләнде. Әйткәндәй, кайһы бер укытыусыларҙың артабан укыу теләген кәңәшләнәләрҙең мәсьәләһе лә ыңғай хәл ителгәйне.

Үкенескә каршы, һис көтмәгәндә район етәксеһе алмашынды. Мәғариф өлкәһендә зур абруй казанған Закуан Әхмәтов райондың почта начальнигы итеп күсерелде. Әлбиттә, эш һөйгән, хезмәт яраткан кеше унда ла юғалып калманы. Почта эшен тәртипкә һалыуға ең һызғанып тотондо, был өлкәлә лә абруй казанып өлгөргөзө.

Мин уны шул осорҙа 2—3 тапкыр күрҙем. Эше һәйбәт барһа ла, йөзөндә кәңәшләнәләрҙең тойғоһо күрмәнем. Ул бит мәғариф өлкәһенә күнеккән, шунда үзөн тапқан, раҫлаған шәхес. Мин барып инеү менән: “Сәлимийән ағай, мәғарифта һиндәй яңылыҡтар бар? Һез күп йөрөйһөгөз, беләһегеҙҙер”, — тип һорауҙар язуыра башлай. Күзҙәре янып, йөзө асылып китә. Мин уны йыуатқан төслө: “Закуан, был һинен урының түгел, оҙаҡламай был эште калдырып китәсәкһең”, — тим. Был һүзҙәрем һаҡ булып сықты.

Оҙаҡламай район етәксеһе итеп педагогиканы яҡшы аңлаған, мәктәп директоры булып эшләгән, халыҡ психологияһына зур игтибар менән караған Дамир Мостафин тәғәйенләнде. Ул район өсөн кадрҙар әҙерләүҙә мәктәптәрҙең ролен яҡшы аңлай ине, сөнки үз иңендә татыған. Мостафин Закуан Әхмәтовка социаль мәсьәләләр буйынса урынбаҫары вазифаһын тәкдим итә.

Бөгөн Әлшәй районы күптәр өсөн өлгө булып тора. Мәсәлән, етем балаларға фатир бүлеп биреү уңышлы хәл ителә, мәктәптәрҙә укытыу-тәрбиә процестарында яңы технологиялар кулланыу, электрон укытыу, һәләтле балалар менән эшләү буйынса зур эштәр алып барыла, ат спорты үсеш ала, хоккей уйынын пропагандалауға айырым игтибар бирелә. Районда социаль һәм иктисади яктан да үсеш күзәтелә. Һаулыҡ һаҡлау өлкәһенә лә зур игтибар бирелә. Район етәкселәре фольклор, шәжәрә байрамдары, келәм оҫталары күргәзмәләре ойштороуға ла ваҡыт таба. Ошо йүнәлештә күрше Дәүләкән районы менән мәзәни бәйләнештәр яҡшы көйләнгән.

Бынан ун йыл элек Закуан Зөфәр улы менән Долорес ханымдың 50 йәшлек юбилейҙарында катнашыу бәхете тейгәйне. Улар тураһында:

Бөтмәс уңышлыктар юлдаш булһын,
Ил узамандары эшенә.
Ғаиләндән ундың, бәхет бөркә,
Тағы нимә кәрәк кешегә! —

тип язғайным.

Был изге һүзәр уларзың икеһенә лә берзәй тигез кағыла. Закуан менән Долорес икеһе лә 1956 йылдың апрелендә донъяға килгән. Район мәғарифын үстереүгә күп көс һәм тос өлөш индергән педагогтар. Закуан Әхмәтов — Башкортостандың атказанған халык мәғарифы хезмәткәре, ә Долорес — Башкортостандың атказанған укытыусыһы, районда зур абруй казанған башкорт теле һәм әзәбиәте укытыусыһы.

Әхмәтовтарзың 50 йәшлек юбилейында уларзың 60 йәшлек тантанаһын да бергәләп үткәреүгә тип һүз куйышканык. Әммә язмыш безҙең теләктәрҙе иҫәпкә алманы, мәсьәләне үзенсә хәл итте — Долорес Ҡыуатова мәңгелек донъяға күсте. Ә унда йәшәү дәрте ниндәй көслә ине! Долоресты ерләгәндән һуң көндәлегемә ошоларзы язып куйғайным:

Язмыш кайһы сакта бик аяуһыз,
Хатта бер нимәгә карамай.
Мәңгелек донъяға алып китә
Якындарынан да һорамай.

Әле Закуан Долорестың һеңләһе Минзиә ханым менән яңы ғаилә тормошон башлап ебәрҙе. Минзиә Рәхимйән һәм Миңъямал Йомалиндарзың күп балалы ғаиләһендә үҫте.

Әле ғаилә Закуан Зөфәр улының 60 йәшлек юбилейын билдәләргә әзерләнә. Уға ныклы һаулыҡ, озон ғүмер, һәр вақытта ла үзенә хас кешелеклек сифаттарын һаҡлап калыуын теләйем!

Закуан Зөфәр улы Әхмәтов якындары менән

